

buồn c major

ngô minh trí, 1998

slow E#m7 C#maj7 E#m7 F#maj7 A#o7 D#m7

Lửa tắt ngang rồi. Đàn gươm một gánh như mây phiêu bồng giữa trời.

6 Cxo7 D#m7 Cxo7 G#7(b9)

Vào chốn phong trần, tài hoa chi mấy u mê chốn đây?__

10 C# C#7 F#maj7 A#m6

— Nhịp sống mong manh như tơ quá thờ ơ, — mềm môi lần quay say

13 F#7 B#o7 G#7(b9) E#m7 C#maj7 E#m7

sua thêm bơ phờ. Vàng đá tan rồi. Đồi sao đen tối, —

18 F#maj7 A#o7 D#m7 Cxo7 D#m7 A#o7

— như đêm xa ngày vô tình. Người đã đi rồi, còn đây chẵn gói

23 G#7(b9) C# C#7 F#maj7

đơn côi gói chẵn. — Buồn như ma đêm lang thang giữa trần gian. —

26 C#maj7 F#maj7 D#m7(b5) C#maj7 Bmaj7

— Buồn rũ chiếc bóng muônxiêu buồn thiú!— Ngồi bên lều vắng ôn đời

30 F#7 A#m7 G#+ C#maj7 Bmaj7

đắng cay cũng đành sâu cùng cỏ cây mà thôi. Đàn gươm nặng gánh thương mình

33 C#maj7 F#maj7 G#7 F#7 Bmaj7

trắng tay, lâu rồi buồn này còn mang. Lòng còn chưa nguôi. hằn nhó nhưng hoài một

37 G#7 G#13 E#m7 C#maj7 E#m7 F#maj7 A#o7 D#m7

người Người đã đi rồi nhìn quanh thói giới—riêng ta ưu phiền đã nhiều.

42 Cx^{o7} D#m7 A#o7 G#7(b9)

Tình đã tiêu điều, này người yêu hồi có thấu chăng ta—

46 C# C#7 F#maj7

— cạn cán chao lú muốn quên những buồn thêm.—

48

C#maj7 F#maj7 D#m7(b5) C#maj7

— Càng nhớ quá mãi nhớ luôn người yêu.